

د رحمان بابا کليات د متن څېړنې د اصولو په رڼا کېښي

A Textual analysis of edited text of Rehman baba's Kuliaat

(in the light of established principles of textual criticism)

ډاکټر عبداللہ جان عابد *

Abstract:

Rahman Baba's Deewan has been edited by various editors for multiple times. However the one Kuliaat edited by Dost Muhammad Kamil and Qalandar Mehmand are relatively more celebrated owing to the scholarly repute of its editors. In this paper the auther draw upon the established principles of textual criticism and in the light of these principles critique this Kuliaat. It was found that this edition meets the established criteria for editing to much extent. A few pitfalls have also been pointed out in the paper.

د رحمان بابا د ديوان د متونو د چاپ لړۍ ډېر اوږده سوابق لري - د دغه ديوان د چاپ او نشر سلسله د نولسمې صدۍ نه شروع شوې ده او تر اوسه جاري ده - په دغه اوږده موده کېښي د رحمان بابا د ديوان گڼ متون په هندوستان، پاکستان، افغانستان او د دنيا په نورو هېوادونو کېښي د چاپ ډگر ته راوتلي دي، چې ډېر پکښي بازاری متون دي او لږ پکښي د متن څېړنې د اصولو او روشونو په رڼا کېښي مرتب شوي دي -

متن څېړنه يا تدوين متن يو مستقل فن دی، چې په انگرېزي کېښي ورته Textual Criticism وئيلي شي - د تدوين متن اصلي مدعا د يو متن په حقيقي شکل کېښي بازيافت وي چې د مصنف د منشا مطابق وي - د دې فن خپل لوازم او اصول دي - د متن د تدوين په لړ کېښي چې متن پوهانو کومه وړومبۍ مرحله او درجه د مدون له پاره بنسولې ده،

* Incharge, Department of Pakistani Languages, Allama Iqbal Open University Islamabad

هغه د يو متن (د كوم متن چې تدوين مقصود وي) د نسخو، منابعو او نورو متعلقه موادو لټون او حصول دی، بيا دوهمه مرحله د متن ته يې او د تصحيح ده، چې متن پوهانويې درې طريقې بنودلې دي: انتقادي، التقاطي او قياسي- دغسې د متن تحقيق، تنقيد، حاشيې، فرهنگ (۱)، مقدمه (د تدوين شوي متن په مقدمه کبني د استفاده شويو نسخو تعارف درج کول لازم گڼلی شوي دي) او په ضروري مواردو کبني تخريج (۲)، نسخه بدلې (۳)، تعليقات او اشاريې د تدوين نور لوازم دي-

زېر بحث کليات دوست محمد خان کامل او محترم قلندر مومند مرتب کړی دی چې د دوي د درنو ناموله سوبه د رحمان بابا د کليات د زيات اهميت او باور وړ گڼلی شي- د متن د صحت او تعين په حواله د مدونينو خواري او زيار دزياتي ستائني وړ دی- دغه کليات په ۱۹۸۴ء د چاپ په کالو بنائسته کړی شوی دی- د دغه کليات په نوټونو کبني د متن ډېر ناسپرلي نکات سپرلي شوي دي او دغسې د رحمان بابا د کلام ډېر هغه اختلافي قراتونه په اول ځل د دغو نوټونو په لمن کبني رانغبنستی شوي دي، چې تراوسه د رحمان بابا په چاپي ديوانونو کبني نه و راغلي- د خطي منابعو په حواله کوم نوی بازيافت شوی کلام چې د دې کليات په متن کبني اضافه شوی دی- هغه د دې کليات ارزښت نور سپوا کړی دی- خو هر کله چې مونږ د معاصرې متن څېړنې د روشونو په رڼا کبني دغه کليات مطالعه کوو نو ځيني داسې نکات پکبني تر سترگو کيږي چې د متن څېړنې د روشونو سره سمون نه خوري- په لاندینو کرښو کبني دغه نکتي په لنډو د بحث لاندې نيولې شي:

د مرتبينو وېنا ده چې: "د کوم غزل په سر کبني يا کومو شعرونو ته چې "ق" ليکلی شوی دی، هغه په چاپي ديوانونو کبني نه شته"- (4) په متن کبني د "ق" سره سره متعلقه شعرونو او غزلو ته نومرې هم ورکړی شوي دي، چې وروستو پرې نوټونه (حاشيې) ليکلي شوي دي- په دغو نوټونو کبني د نوي بازيافت شوي کلام د ماخذ اطلاع هم شته او نور ضروري وضاحتونه او د نسخو اختلافي قراتونه هم- خو اوس هر کله

چې مونږ په كليات كښې د "ق" په علامه د راغلي كلام د تصديق له پاره د رحمان بابا وړانديني چاپ ديوانونه مطالعه كوؤ نو دا نتېجه ترې رابرسېره كيږي چې د كليات په ډېرو ځايونو كښې د "ق" په علامه راغلي كلام په خاص توگه د پښتو ټولني كابل چاپ د رحمان بابا ديوان (۱۹۷۷ء) كښې راغلي دي (5) - خو متاسفانه د متن نوټونه (حاشيې) په دغه باب نه يواځې خاموشه دي، بلكې د حقائقو برعكس اطلاعات پكښې راغلي دي - په دې لړ كښې به اول هغو غزلو ته متوجه شو چې د كليات په متن كښې د "ق" په علامه راغلي دي، چې پكښې دولس د كابل د ۱۹۷۷ء چاپ ديوان كښې موجودې دي - د نشاندهي له پاره دغه لاندې جدول وگورئ: (په جدول كښې اول د زېر بحث كليات غزل نمبر، ورپسې د متعلقه غزل مطلع او ورته مخامخ د كابل د ۱۹۷۷ء چاپ ديوان حواله وركړې شوې ده) -

غزل نمبر	د رحمان بابا كليات (د غزلو مطالعي)	د كابل د ۱۹۷۷ء چاپ ديوان مخ --- غزل نمبر
۳۰/۳۰	هر گفتار هره وېنا چې څوك عبث كا تر عبث وئيل دا به دي چې ئې بس كا	۲۸۲ - ۳۸۲
۳۲/۳۲	دلربا كه د خپل حسن مخ عيان كا ډېر بي غمه جمع زړونه به لرزان كا	۲۸۳ - ۳۸۳
۷/۱۰۹	كه په بخت كم بخته نه وي سوخته دل څوك بي حضور به له تا ولي بيليدل څوك	۲۸۳، ۲۸۴ - ۳
۹/۱۲۴	سرمې په كار نه دي چې ئې ستا تر سر قربان كړم زراخه نشته چې ئې ستا په پښو ډېران كړم	۹۵، ۹۶ - ۱۲۸
۳۱/۱۸۷	شمع د دلبر سترگي عاشق پر پروانه ځان پر خپل جليا كا شي ئې خونه ويرانه	۱۷۰، ۱۷۱ - ۲۲۹
۳۹/۱۹۵	اي د نوس او د حرص په هواليوه په ظاهر صورت فرښته په معني ديوه	۲۸۵ - ۳۸۷

۴۲/۲۰۲	په دنيا کښې مخ د يار دی نور څه نشته هر چې دی د يار ديدار دی نور څه نشته	۱۳۲ - ۱۷۹
۲۲/۲۱۸	هر چې خپلې مينې خوار کړ خوار ئې مه گڼه عشق د رحمت ابردی اغيار ئې مه گڼه	۲۸۴، ۲۸۵ - ۸۲
۴۸/۳۳۱	خوبه هسې ازادي په دا جهان کړې چې خبرې به د سراو د سامان کړې	۲۲۱ - ۲۹۸
۵۲/۳۳۹	يا دا ستا چشم (و) ابرو وينم په خواب کښې يا مستان دي ووده شوي په محراب کښې	۲۴۲ - ۳۳۹
۲۲/۳۴۹	مست په هغه مخ يم چې مستانې لري سترگې بې تورې بې تبغه قاتلانې لري سترگې	۲۸۷ - ۳۸۹
۷۲/۳۵۹	که په قطع د تمام جهان ملک ئې چې له ځانه خبر نه ئې لاهلک ئې	۲۸۷ - ۳۹۰

د غزلو د نشاندهی نه وروستو اوس به په لاندې جدول کښې یو اړخ (بسي اړخ) ته د "ق" په علامه هغه شعرونه په گوته کولی شي، د کومو ماخذ چې یواځې له قلمي نسخو څخه بیان شوی دی او مخامخ به ورته د کابل د ۱۹۷۷ء چاپ دیوان هغه حوالې درج کولی شي، د کومو په اساس چې دغه متعلقه شعرونه په متن کښې ملاحظه کېدلی شي- [د دغو شعرونو په بابت د کلیات د مدونینو وېنا ده چې دغه شعرونه په چاپ دیوانونو کښې نشته]

	د رحمان بابا کلیات	د کابل د ۱۹۷۷ء چاپ دیوان
(۹:۵۵)	څه وبت و ته سجده څه و دنیا ته بت پرست دی پرستار د دې دنیا	۳۳ مخ، شپاړسم شعر
(۸:۵۲)	هر سړي لره چې ورشي ځنې درومي مالیدلی دی رفتار د دې دنیا	۳۴ مخ، اتم شعر

- ۵۰ مخ، يوولسم شعر
که د پير په خپل مريد باندي عرض وي
هېڅ ئې نه وي په مريد باندي وقار
- ۹۰ مخ، پنځلسم شعر
په يوه ساعت باران بيا شين اسمان شي
لکه ابر د پسرلي د پشکال (۷:۱۲۵)
- ۹۲ مخ، اتم شعر
دا مقام دی د هغورنگه عالمو
چې هېڅ نه وينې په سترگو سود اوزيان خپل (۳:۱۲۷)
- ۹۲ مخ، نهم شعر
افرین د عاشقانو په همت شه
چې ورتېر تر سرو مال دي په جانان خپل (۵:۱۲۷)
- ۱۲۸ مخ، نهم شعر
خو په دا جهان اوبه له تنه نه شي
په قيامت به دي سينه نه شي سپر ابه (۸:۱۷۷)
- ۱۴۳ مخ، يوولسم شعر
جدائي به مې يو دم قبوله نه کړه
که چا مرگ او بېلتون بېسي وي په غوره (۴:۱۸۴)
- ۱۶۰ مخ، پنځلسم شعر
نفس شېطان سپري و کفر ته وباسي
رحم فهم په ځان وکړه کافر مه شه (۲:۲۲۲)
- ۱۶۰ مخ، دولسم شعر
خو به وي تندرسته دا زمونږه بنا سته
زه ئې درمانده يم په پشتمې په اڅارۍ (۲:۲۳۴)
- ۱۶۱ مخ، ديارلسم شعر
عشق د يار په رانه وچولي ولجه دی
خو چې وچولي ئې غوټه کړ تاوان شه (۱۰:۲۴۴)
- ۲۰۲ مخ، يوولسم شعر
معشوقې په عاشقانو خود پوهيږي
دلته څه د عاشقې نخبسي د بنوودي (۸:۲۲۱)
- ۲۳۱ مخ، يوولسم شعر
چې هرگز په عمر نه وي چرې شوی
د هغو ناشدنيو اميدوار شي (۲:۲۷۱)
- ۲۳۱ مخ، دولسم شعر
هلکانو غوندي پاس په کوټه زغلي
خو چې دوه قدمه واخلي نور حصار شي (۳:۲۷۱)

۲۳۱ مخ، دیار لسم شعر	په زحمت د تن له مالگې هم پرهېز کا هغه نه کا چې له نهې پرهېزگار شي	(۴:۲۷۱)
۲۳۱ مخ، خوار لسم شعر	د ژوندون په تېرېدو ئې نظر نه وي چې دا گنج به مې له لاسه تار په تار شي	(۵:۲۷۱)
۲۲۳ مخ، خوار لسم شعر	که د یار له لاسه اور په یار بلیږي هغه اور و عاشقانوته گلزار وي	(۹:۲۹۸)
۲۷۴ مخ، اووم شعر	و کوم کوم ته به ادراک د پارو رسي هر وېښته ئې د کاکل شه منگری	(۷:۳۰۳)
۱۸۲ مخ، دویم شعر	محتسب په رقص گلشه پای کوب کا صوفي پروت په مېخانه مست و خراب دی	(۲:۳۱۹)
۱۸۲ مخ، څلورم شعر	په رقیب باندي غفلت راغی اوده شه یار پلوه مخه واخست بې حجاب دی	(۳:۳۱۹)
۲۴۸ مخ، لسم شعر	عشق د عقل په کوڅه استوگنه نه کړه چا موندلی نه دی یار په دا دیار کښې	(۳:۳۲۳)
۲۴۸ مخ، خوار لسم شعر	وهغو چې خدائی حق بینې سترگې ورکړې د یوسف تجلې وینې په دیوار کښې	(۲:۳۲۳)
۲۷۵ مخ، اتم شعر	خپل قسمت په سپرې کاندي هر چې کاندي د چا بخره خاموشي د چا نارې شوې	(۲:۳۷۲)
۲۷۰ مخ، لسم شعر	بد ئې واړه په بنسټ و نسه رحمانه چې پای بند د یار په مینه یا په مرور ئې	(۵:۳۷۸)

د کلیات په ضمیمه نمبر ۲ (6) کښې د کابل چاپ دیوان هغه شعرونه ورکړي شوي دي، کوم چې د زېر بحث کلیات په استفادده شوو قلمي نسخو کښې نه وو راغلي، خو دغه ضمیمه نیمگړې ځکه ده چې د کلیات په متن کښې نور داسې شعرونه هم شته، چې متن ئې یواځې له

چاپي نسخو څخه بيان شوي دي، خود ضميمي په ځای په متن کښي راوړي شوي دي- لاندې جدول کښي ئې څو مثالونه وگوري:

غزل نمبر	شعر نمبر	شعر	مخ: نوبت نمبر	نوبت (حاشيه)
۱/۲۳	۹	د چکنا چکني بېلتون په نيمه شپه وي ستا زما په حال غماز شه د سبا مخ	(۲:۴۴۸)	دا شعر يوه قلمي نسخه کښي هم نشته
۲/۱۵۰	۷	چي زما د يار تر مېنځه جدائي کا کاي پرېوتې په خونه د بدانو	(۱۴:۴۹۱)	دا شعر يوه قلمي نسخه کښي هم نشته
۲/۱۵۰	۸	که مي چري خواست د خدائي په در قيليږي سوال به زه د عمر کړم د مهوشانو	(۱۵:۴۹۱)	دا شعر هم قلمي نسخو کښي ونه موندلی شو
۲/۱۵۰	۹	سورپيزوان دي په سرو شونډو هسي زيب کا لکه جيم په قلم نيکلي کاتبانو	(۱۲:۴۹۱)	قلمي نسخې دا شعر هم نه لري
۲/۱۵۰	۱۳	دواړه لېچي دي وکښلي مصري توري در پوهېرم سر به پرېکړي د خوارانو	(۲۰:۴۹۱)	يوه قلمي نسخه کښي هم دا شعر نشته
۷/۲۹۰	۷	درخاني په سل غمونو خدائي اخته کړه زه به ولي له تار زار کوم که گوري	(۵۵:۵۷۳)	دا شعر په يوه قلمي نسخه کښي هم نشته
۱۳۱۹	۲	هرنگار چې بي وفا وي نگار نه دی په گلزار کښي چې گل نه وي گلزار نه دی	۲۵۵:۵۸۲	د چاپي نسخو دا مطلع په يوه قلمي نسخه کښي هم نشته
۱۳۳۰	۴۷	ته چې ما منع کوي د يار له لوري کشي باد د سحر منع په بوستان کړي	۳۳۴:۵۹۱	دا شعر يوه قلمي نسخه کښي هم نشته

د نسخه بدلو په حواله هم د کليات نوتونه د نيمگړتياؤ بنکار دي، ځکه چې د متن ډېر اختلافي قراتونه په نوتونو کښي د اندراج څخه پاتې شوي دي- په دې لړ کښي په متن کښي چې د کومو چاپي نسخو نه استفاده شوې ده، له هغو څخه د يو څو نسخو مثالونه په لاندینو جدولونو کښي وگوري:

ديوان عبدالرحمن د اداره اشاعت چاپ (۴)	د رحمان بابا کليات
(۲:۲۸) په روئ	(۲:۸) الف) کل جهان د محمد په مخ پيدا شه
(۲:۴۳) د محراب	(۱۰:۵۹) نه بل هسي رنگ امام شته نه محراب
(۱۸:۴۵) په تلاش او په تدبير کله موندی شي	(۲۳:۱) الف) په تدبير او په تلاش کله مونده شي

- (۵:۷۲) دا جهان د رهروانو دی رباط
(۲:۹۰) گویا برق دی درخشان
(۹:۱۱۰) چې په ما به پېښه څه حال شي
(۷:۲۱۳) تلخ و تریخ
د بېنوا چاپ دیوان (۵)
(۹:۱۱۲) نشته بیان
(۱۲:۷۴) خوښ و خوروي
(۱۲:۷۲) له یاره
(۴:۱۰۱) و وینم
(۷:۱۹۱) واره فاني دي
(۸:۵۲) چې څوک غوث کاندې څوک قطب څوک اوتاد
- (۵:۱۰۷) دا جهان دی د رهرو یو یو رباط
(۳:۱۵۱) گویا برق دی دا جهان
(۱۲:۲۸۰) چې زمان لره څه حال شي
(۵:۳۳۰) ځنکدن که هر څو تریخ و تلخ وایه شي
د رحمان بابا کلیات
(۱۳:۱۵۱) چې ئې هېڅ نه شي بیان
(۲:۱۰۰) هغه یار که په خپل ناز خوښ و خرم دی
(۳:۱۰۵) د مجاز له اهله طمع د خیر مکړه
(۸:۱۴۸) چې ئې قدو قامت نه وینم په سترگو
(۳:۲۶۰) د دنیا چارې همه واره کمی کا
(۸:۷۴) چې څوک قطب کا څوک غوث کا څوک اوتاد

د متن څېړنې په کارونو کېنې د متن مقدمې او فرهنگ ته اساسي اهمیت حاصل وي- د متن څېړنې ټولو عالمانو مقدمه د یو مدونه متن د پاره لارم گڼلی ده- د متن په مقدمه کېنې مدون/مدونین د متن د نسخو تعارف، د متن ایډېټ کولو طریقه کار او نور ضروري امور بیانوي او په فرهنگ کېنې د گرانو لفظونو او ترکیبونو معنې او مفاهیم درج کوي- د رحمان بابا دا زېربحث کلیات له مفصلې علمي مقدمې او فرهنگ څخه محروم دی- اوس که څه هم د مقدمې او فرهنگ په باب محترم قلندر مومند په خپلو ابتدائي خبرو کېنې وئيلي دي چې:

"د طباعت په سلسله کېنې دومره ډیل شوی دی، چه زه د مفصلې مقدمې د لیکلو په عذر دا کار نور نه شم ځنډولی- مرحوم کامل صاحب د کتاب د پاره سریزه لیکلی وه، خو بیا هم د هغوي فېصله دا وه چه دا سریزه د مختصره کړی شی او هر کله چه د دی سریزی په اختصار هم وخت لگي نوزه دا خطرهم نهه اخلم- دا سریزه زه د رحمان بابا په حقله د خپلی څېړنې سره د چاپ کولو په نیت د ځان سره ساتم- هم دغسی د بناغلي کامل مرحوم لیکلی د رحمان بابا د دیوان د فرهنگ نظرثانی به هم وخت اخلي او دا به هم انشاء الله تعالی د رحمان بابا په حقله د تنقیدی مقالو سره چاپ کړی شي"- (9)

خو دا قسمه عذرونه د متن څېړنې روشونه نه قبلوي- مقدمه او فرهنگ د تدوين اساسي لوازمات گڼلي شي او له دې دواړو څخه بغير د تدوين کارونه بهر حال نيمگړي وي-

د کليات د متن د تهپې په لړ کښې چې له کومو قلمي او چاپي نسخو څخه استفاده شوې ده په هغو کښې په خصوصي توگه د قلمي نسخو کوائف (متني مواقف او معارض) (10). په کلي ډول نيمگړي او په ځنو ځايو کښې د نښت برابر دي- د مثال له پاره د کليات ۴۱۲ او ۴۱۳ مخونه ملاحظه کړئ په کومو کښې چې د کليات د قلمي او چاپي نسخو کتابيات راغلي دي-

په ضروري موادو کښې د متن څېړنې په کارونو کښې د متن تخريجي امورو ته پاملرنه لازم گڼلې شوې ده- د زېر بحث کليات په متن کښې ډېر شعرونه داسې دي چې د تخريج تقاضه کوي، څه به بڼه وه که په نوټونو کښې د تخريج امورو ته هم توجه شوې وې-

د رحمان بابا د کلام دا تدوين شوی کليات که څه هم د رحمان بابا د ديوان د نورو چاپي مدونه متونو په پر تله ځانگړې خوبۍ لري او په خصوصي توگه د متن صحت او تعين کښې ئې خورا ډېر دقت شوی دی، خود پاسني بحث په رڼا کښې بيان شوي کموتونه او تدويني نيمگړتياوې پکښې ليدلې کيږي- د مثال په توگه په متن کښې د استفاده شوو نسخو مکمل تعارف پکښې نه دی شوی، په ځنو نوټونو (حاشيو) کښې ئې د حقائقو برعکس اطلاعات ورکړي شوي دي، د متن تخريجي امورو پکښې هم له پامه غورځولی شوي دي او مقدمه او فرهنگ هم نه لري- دغه ټول امورو داسې دي چې معاصره متن څېړنه ئې غوښتنه کوي-

حوالې او حاشيې

(1) فرهنگ هم د تدوين لزمه گنلې شي- د کلاسيکي متونو فرهنگ د عام لغت او فرهنگ څخه بېخي مختلف وي- په دغه فرهنگ کښې يواځې د متن د گرانو او متروکو لفظونو، ترکيبونو او محاورو معنې او مفهوم د متن د سياق و سباق له مخه ورکول کيږي- متن پوهانو په دې حواله دا تاکيد کړې دی چې د يو کلاسيکي متن په فرهنگ کښې يواځې د يو لفظ، ترکيب او محاورې هغه معنی او مفهوم ورکول پکار وي کوم چې ترې په متن کښې مقصود وي-

(2) د تخریح لغوي معني "بيرون آوردن، بتفکر بيرون آوردن" ده، خود تدوين او تحقيق په اصطلاح کښې تخریح هغه عمل ته وئيلی شي، چې د هغې په وسيله او ذريعه په متن کښې د بهرنو شيانو نشان دهې کولی شي- مونږ ته معلومه ده چې د مشرقي ژبو په ډېرو کلاسيکي متونو کښې د قرآن پاک ايتونه، حديثونه، مقولې، عربي، فارسي بېتونه وغېره راوړی شوي وي، چې مقصود ئې د متن په وقعت، استناد او دلچسپۍ کښې اضافه کول وي-

(3) د تدوين په لوازمو کښې يوه لزمه د اختلاف نسخ بنودلوده، چې په انگرېزي کښې ورته variants او په پښتو کښې ورته "نسخه بدلې" يا "نسخه بدلونه" وئيلی شي، خود variants په ارتباط ورته ځينې معتبر متن پوهان "ويارتنونه" هم وائي- که ديو متن د تهېې او تصحيح په وخت د يوه زياتې نسخې په لاس کښې وي، نو بيا د انتقادي يا التقاطي مېتود له مخې د هغو نه متن مرتب کولی شي، په دغه صورت کښې د معتبرې نسخې عبارت په متن کښې، او د نورو نسخو اختلافي قراتونه په حاشيو کښې ورکولی شي-

(4) کامل، دوست محمد خان او قلندر مومند، د رحمان بابا کلیات، پېښور، د چاپ زی، ۱۹۸۴، مخ: د.

(5) د رحمان بابا د دیوان دغه متن د څلورو چاپي او شپاړسو قلمي نسخو، د دوړن د منتخباتو او یو مائیکرو فلم له مخې تیار کړی شوی دی، چې سریزه پرې حبیب الله رفیع لیکلې ده-

(6) کامل، دوست محمد خان او قلندر مومند، د رحمان بابا کلیات، مخ: ۴۰۷

(7) دا دیوان د زېر بحث کلیات په استفاده شوو ماخذونو کښې شامل دی، چې په ورومېي ځل اداره اشاعت سرحد په ۱۹۴۹ء کښې د مولانا عبدالقادر د سریزې سره چاپ کړی دی- په ۱۹۶۰ء او ۱۹۶۲ء کښې په دوهم او درېم ځل (په ترتیب سره) هم، دغه دیوان د اداره اشاعت سرحد له خوا خپور شوی دی-

(8) دا دیوان هم د کلیات په استفاده شوو چاپي نسخو کښې شامل دی، چې محترم عبدالروف بېنوا د درېو قلمي نسخو له مخې مرتب کړی دی او په ۱۹۴۹ء کښې د چاپ ډگر ته راوتلی دی-

(9) قلندر مومند (هوالناصر)، د رحمان بابا کلیات، مخ: ب

(10) په متني معارضو کښې د خطي نسخې ظاهري هیئت يعني تقطیع (قطع، کچه، سائز، مسطر، د مخونو شمېر، املا، کاغذ، سیاھي، د کتابت دود وغېره د بحث لاندې نیولی شي- که نسخه د کومې کتاب خانې ملکیت وي نو بیا د اندراج نومره بنودل هم په دې زمره کښې راځي- په متني مواقفو کښې د نسخې مشمولات يعني اضافو، د بېتونو شمېر، حاشیې (که موجودې وي)، د تالیف یا تصنیف زمانه، د کتابت نېټه، تر قیمة وغېره بیانولی شي-